ଆମ ଓଡ଼ିଶାକୁ କି ରୋଗ ହୋଇଛି?

୧୭/୦୩/୨୦୦୨

ଆମ ଘରର ହାଲ୍‌ଚାଲ୍

ସୌମ୍ୟରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗତକାଲି ଜେଏମ୍‌ଏମ୍ ଲାଞ୍ଚ ମାମଲାର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରସିଂହ ରାଓ ଓ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ବୁଟା ସିଂହଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରି ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନବେ ଦଶକର ଏକ କଳଙ୍କିତ ରାଜନୈତିକ ନାଟକର ଅବସାନ ଘଟାଉଥିବାବେଳେ ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦିଲ୍ଲୀପ ରାୟ ଏବଂ ସଂଜୟ ହଂସଙ୍କର ରାଜ୍ୟସଭା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥିପତ୍ର ଦାଖଲକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ପୁଣି ଏକ ନୂଆ ନାଟକ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି। ସତେ ଯେପରି କଳଙ୍କ ଆମ ରାଜନୀତିର ପିଛା ଛାଡ଼ିବାକୁ ନାରାଜ। ସାଧାରଣରେ ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱକୁ ନେଇ କୌଣସି ଆଲୋଚନାର ଅବକାଶ ରହନ୍ତା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ରାୟ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ହଂସଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱ ଆମ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ନେତାମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ନେଇ ଅନେକ ସ୍ପର୍ଶକାତର ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍‌ଥାପନ କରୁଛି। କିଛିମାସ ପୂର୍ବେ ଏହି ସ୍ତମ୍ଭରେ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଓ ତା'ର ନେତାମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲୁ। ଆଜି ରାଜ୍ୟସଭା ନିର୍ବାଚନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସେଇ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦୋହରାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛୁ। ସେତେବେଳେ ବିଜେଡିର ନବୀନବାବୁଙ୍କୁ ଦଳ ବିହୀନ ନେତା ବୋଲି କହିଥିବାବେଳେ ବିଜେପି ଓ କଂଗ୍ରେସକୁ ନୀତିହୀନ ଓ ବହୁ ନେତାଙ୍କର ଦଳ ବୋଲି କହିଥିଲୁ। ଆଜି ରାଜ୍ୟସଭାର ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱ ଏହି ଦଳମାନଙ୍କର ନେତା ଓ ନୀତି ଉପରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଉଛି। ନିଜ ଦଳର ପ୍ରାର୍ଥୀ ଥାଉ ଥାଉ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ କେଉଁ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଦଳୀୟ ବିଧାୟକମାନେ ଦଳ ବାହାରର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବକ ହେବାପାଇଁ ଉଚିତ ମଣିଲେ, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝାପଡୁନାହିଁ। ବିଧାନସଭାର ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କର ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନିକ ଅଧିକାର ଅଛି। ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରେ, ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ଯଦି ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ସ୍ୱାଭିମାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରୁଥିବା ଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମର୍ଥନ ଦେବାପାଇଁ ଅମଙ୍ଗ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ରାଜ୍ୟର ବୃହତ୍ତର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦଳୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ପଛରେ ପକାଇ ମାନ୍ୟବର ବିଧାୟକମାନେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ତେବେ ଏହି କଥାଟିକୁ କହିବାପାଇଁ ବିଧାୟକ ମହୋଦୟମାନଙ୍କର ସାହସ କାହିଁକି କୁଳଉ ନାହିଁ ? ନାମାଙ୍କନପତ୍ରରେ ଦସ୍ତଖତଟିଏ କରିଦେଇ ଚୋର କଳାବଜାରୀଙ୍କ ପରି ସେମାନେ କାହିଁକି ଆତ୍ମଗୋପନ କରିବାପାଇଁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କଲେ? କାହା ଭୟରେ ସେମାନେ ବିଧାନସଭାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବଜେଟ ଅଧିବେଶନ ଚାଲୁଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ସାହସ କରୁନାହାନ୍ତି। ଯଦି ମାନ୍ୟବର ବିଧାୟକମାନେ ନିର୍ଭୟରେ ବିଧାନସଭା ଆସିପାରୁନାହାନ୍ତି, ନିଜର ମନକଥା ଖୋଲି କହିବାପାଇଁ ସାହସ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମନଲାଖି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଉଛି, ତାହାହେଲେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଠିକ୍ ଅଛି ବୋଲି କହିହେବ କି? ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବ କି? ଯେଉଁ ମାନ୍ୟବର ବିଧାୟକମାନେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିପାରିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ବିପଦର ସୂଚନା ଦେଉନାହାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ କାଳେ ଜାଲ୍ ହୋଇଛି ବୋଲି ନିର୍ବିକାର ଭାବେ କହି ବୁଲୁଛନ୍ତି। ସତ୍ୟପାଠ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବକ ହେବା କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଅସଲ ସମସ୍ୟାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଯିବାପାଇଁ ଚାହିଁଛନ୍ତି। ଜାଲିଆତି ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ। ପ୍ରତିଦିନ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ଖବର ଛାପୁଛୁ। ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଜେଲ୍ ଗଲେ ବୋଲି ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ସୂଚେଇ ଦେଉଛୁ। ଆମର ମାନ୍ୟବର ବିଧାୟକମାନେ ଏଭଳି ଜାଲିଆତିର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତା'ର ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ କେଜାଣି କାହିଁକି ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ତତ୍ପର ନୁହଁନ୍ତି।ଅପରାଧୀକୁ ଘଣ୍ଟ ଘୋଡ଼ାଇବା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ।

'କହ୍ନେଇ ପାଇଁ ଦୋଳଯାତ୍ରା' ନ୍ୟାୟରେ ଏ ରାଜ୍ୟସଭା ନିର୍ବାଚନ ଦୋଳଯାତ୍ରାର 'କହ୍ନେଇ' କିଏ? ଦିଲ୍ଲୀପ ରାୟଙ୍କୁ ଅନେକ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ସାଂସଦ ହିସାବରେ ଜାଣନ୍ତି। ରାଉରକେଲାର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟ ପରିବାରରୁ ଆସି ବିଜୁବାବୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦରେ ସେ ବିଧାୟକ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ। ମନ୍ତ୍ରୀ ହିସାବରେ କମ ଏବଂ ଜଣେ ସଫଳ ହୋଟେଲ୍ ବ୍ୟବସାୟୀ ହିସାବରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକ ନାମ ଅଛି ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ। ବିଜୁବାବୁଙ୍କର ପାଖେ ପାଖେ ରହି ତାଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଦିଲ୍ଲୀପବାବୁ ଭଲ ଭାବରେ ଶିଖିଛନ୍ତି। ବିଜୁବାବୁ ସିନା ନିଜର ରାଜନୀତି ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ନାଲିବତୀ ଜାଳିଲେ, ଘରଦ୍ୱାର ବିକିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲୀପବାବୁଙ୍କ ରାଜନୀତି ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଆଘାତ ଦେଇପାରିନାହିଁ। ବରଂ ତାଙ୍କ ରାଜନୀତି ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଅଧିକ ସଫଳ ଓ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି। ବିଧାସଭାରେ ହାରି ମଧ୍ୟ ବିଜୁବାବୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ଦିଲ୍ଲୀପବାବୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ଗଲେ। ଜାତୀୟ ରାଜନୀତିର କାଳଚକ୍ରରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ। ପଶୁସମ୍ପଦ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ପରେ କୋଇଲା ଓ ଇସ୍ପାତ ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗର ମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ। ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାର କି ସମୃଦ୍ଧି ସାଧିତ ହୋଇଛି କହିହେବ ନାହିଁ। ତେବେ ତାଙ୍କର ହୋଟେଲ୍ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅଭୂତପୂର୍ବ ଅଗ୍ରଗତି ଘଟିଛି। ଏକଥା ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ। ବିଜୁବାବୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୂଳ ଜନତା ଦଳକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ନବୀନବାବୁଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖି ବିଜେପି ସହିତ ମେଣ୍ଟ କରିବା ପଛରେ ଦିଲ୍ଲୀପବାବୁଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଥିଲା। ଏକଥାକୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ବିଜେଡିର ସାଧାରଣ କର୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅନୁଗୃହୀତ। ତେବେ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦିଲ୍ଲୀପବାବୁଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳରୁ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ କିମ୍ବା ମିତ୍ରମାନେ କିଛି କହିବା ପାଇଁ କେଜାଣି କାହିଁକି ଉଚିତ ମଣୁନାହାନ୍ତି। ଦିଲ୍ଲୀପବାବୁଙ୍କର ଦୁଃଖ ଯେ, କୃତଘ୍ନ ନବୀନ ତାଙ୍କପାଇଁ ପଦୁଟିଏ ମଧ୍ୟ କହିଲେ ନାହିଁ। ସତେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାପାଇଁ ସେ ସୁଯୋଗ ଉଣ୍ଡି ବସିଥିଲେ। ରାଜ୍ୟସଭା ନିର୍ବାଚନ ବେଳେ ଏଇ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା କ'ଣ ଉଚିତ ନୁହେଁ କି?

ଇଏତ ଗଲା ଦିଲ୍ଲୀପବାବୁଙ୍କ କଥା। ବାବୁ ସଂଜୟ ହଂସ କିଏ? ଭୁବନେଶ୍ୱର ସହରର ପୁରୁଣା ଅଧିବାସୀମାନେ ମାଷ୍ଟର୍‌କ୍ୟାଣ୍ଟିନ୍‌ରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ଛୋଟ ଦୋକାନ କଥା କହନ୍ତି। ଗତକାଲିର କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀ ଆଜି ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିଖ୍ୟାତ ସୁନା ବେପାରୀ। ବାବୁ ସଂଜୟ ହଂସଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାନ୍ୟବର ବିଧାୟକମାନେ ରାଜ୍ୟସଭାର ସଭ୍ୟପଦ ପାଇଁ ଉଚିତ ମଣିଲେ, ସେ ତାଙ୍କଠାରେ କି ଗୁଣ ଦେଖିଲେ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସଫଳ କାହାଣୀ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିବ। କିନ୍ତୁ ରାଜନେତାମାନଙ୍କର ସବୁକଥା ମନେ ରହେନାହିଁ। ମାନ୍ୟବର ବିଧାୟକମାନେ ହୁଏତ ଗୋଟିଏ କଥା ଭୁଲିଗଲେ। ସୁନା ବ୍ୟବସାୟ ଏକ ଅଡୁଆ ବ୍ୟବସାୟ। ସମୟ ସମୟରେ ସୁନା କାରବାରରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରି ଆଇନର ଶିକାର ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଏ। ସୁନା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପାଖରେ ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଳାଧନକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବାପାଇଁ ଅପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ। ଚତୁର ହଂସ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏ ସୁଯୋଗକୁ ହାତଛଡ଼ା କରିନାହାନ୍ତି। ଦଳମତ ନିର୍ବିଶେଷରେ ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି। ଏ ସମ୍ପର୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବ୍ୟାବସାୟିକ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ପରିଣତ ହୋଇଛି। କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ସବୁବେଳେ ଅସୁବିଧା କରେ। ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ଅଡୁଆ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକେଇଛି। ସିପ୍‌ମୋ ହୋଟେଲ୍‌ର ଗୁଳିକାଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜାଲିଆତିର ଅଭିଯୋଗ। କିନ୍ତୁ ସେ କହୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକମାନଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ ଠିକ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ପ୍ରମୁଖ ନେତାମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଛନ୍ତି। ଆମ ମାନ୍ୟବର ବିଧାୟକମାନେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ। ତେବେ ସଂଜୟ ହଂସ ଯେ ସତ କହୁନାହାନ୍ତି, ସେକଥା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ନୁହେଁ କି? ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ହଂସଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନେତାମାନଙ୍କର ବ୍ୟାବସାୟିକ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ କି? ନବୀନବାବୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳର ଜଣେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର କ'ଣ କୌଣସି ବ୍ୟାବସାୟିକ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ? ଦୁର୍ନୀତିମୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମେଧାବୀ ଛାତ୍ର ନବୀନ ଏ ସରଳ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର କାହିଁକି ଦେଇପାରୁନାହାନ୍ତି?

କଂଗ୍ରେସ ଓ ବିଜେପି ଦଳ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଯେତେ କମ୍ କୁହାଯିବ ସେତେ ଭଲ। 'ଭୋକ, ଭୟ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରରୁ ମୁକ୍ତି' ଏବେମଧ୍ୟ ଆମ କାନରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେଉଛି। 'ନୀତି ଭଲ, ନେତା ଭଲ ବିଜେପି ଶାସନ ଦେଖିବା ଚାଲ'ର ସ୍ଲୋଗାନ୍ ମଧ୍ୟ କାନରୁ ଲିଭିନାହିଁ। ତେବେ ଇଏ କି ନୀତି ଓ ଏ କି ନେତୃତ୍ୱ? ଦଳୀୟ ବିଧାୟକମାନଙ୍କୁ ନେତା ଖୋଜି ପାଉନାହାନ୍ତି। ଏହା କ'ଣ ତାଙ୍କ ସୁଶାସନର ନମୁନା? ଅତୀତରେ ବିଜେପିର ବିଧାୟକମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟସଭା ଭୋଟ୍ ନେଇ ଦୁର୍ନାମ ଥିଲା। ଏବେ ଯଦି ଜଣେ କହେ, ଏହା ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ ବୋଲି, ତାହାହେଲେ କ'ଣ ଭୁଲ୍ ହେବ? ପିସିସିର ଯୁବ ସଭାପତି ଦଳକୁ ନୂଆକରି ଗଢ଼ି ତୋଳିବେ ବୋଲି ଆସ୍ଫାଳନ କରୁଥିଲେ। ନବୀନବାବୁଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ ଶୁଆଇ ଦେବେନାହିଁ ବୋଲି କହି ବୁଲୁଥିଲେ। ବିଧାନସଭାରେ ବିରୋଧୀ ଦଳର ଭୂମିକା ନିଭେଇ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ କଥାରେ ନବୀନବାବୁଙ୍କ ଦୋଷ, ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦେଖାଇ ସେ ଏହା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିହେବ ନାହିଁ। ନିଜର ଦଳର ବିଧାୟକମାନଙ୍କୁ ତିନିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ତିନିଆଡ଼େ ଯାଇ କିଛି ମୋଟା ପଇସା ରୋଜଗାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନବୀନବାବୁଙ୍କୁ ବିନିଦ୍ର ରଜନୀ କଟାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି।

ଆମ ଦଳ ଓ ନେତାମାନଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଆଚରଣ ଦେଖିଲେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ମନକୁ ଆସୁଛି। ଆମ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଯେପରି ଏକ ଅଜଣା ରୋଗ ଧରିଛି? ତିନୋଟିଯାକ ଦଳ ଏବଂ ତା'ର ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ ନିଜ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ସ୍ୱାର୍ଥସାଧନରେ ବ୍ୟସ୍ତ। ରାଜନୀତିକୁ ଏମାନେ ଗୋଟେ ବ୍ୟବସାୟରେ ପରିଣତ କରିସାରିଛନ୍ତି। ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅର୍ଥବଳ ଅଛି, ସେହିମାନେ ହିଁ ସବୁକିଛି। ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅର୍ଥବଳ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଏଇ ରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ନାଗରିକ। ରାଜନେତା, ପ୍ରଶାସକ ଓ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଅସାଧୁ ମେଣ୍ଟରୁ ଉପାର୍ଜିତ କଳାଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜନୀତିକୁ କବଳିତ କରିବା ଓ ପୁଣି ତା' ବିନିମୟରେ ଆହୁରି ଅଧିକ କଳାଧନ ଉପାର୍ଜନ କରି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା ଏହି ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ। ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ନ ମିଳିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ମୁକ୍ତି ନାହିଁ।